

HET NESTBERICHT

Informatieblad voor leden van buurtvereniging "Het Schildersnest" Bergen. 6e jaargang nr. 4, okt. 2003

Voorwoord

Ongemerkt is het alweer herfst geworden, al zou je het niet zeggen. In het bos regent het dorre bladeren, maar of dat nou komt door het najaar, of door de droge zomerhitte, wordt niet helemaal duidelijk. Temeer, omdat er, ondanks de droogte, al heel wat paddestoelen staan.

Als je dit leest, denk je: "Heeft hij niet gemerkt, dat we een enorme, langdurige zomerhitte hebben gehad, waardoor de bladeren al weken geleden van de bomen brandden? Hij vraagt zich nog af, of de zomerhitte een rol gespeeld kan hebben!"

Natuurlijk is de zomerhitte voor mij net zo langdurig en heet geweest als voor iedereen, maar de beginzinnen van dit voorwoord schreef ik in het voorwoord 5 oktober 1999! Er was dus toen ook sprake van een hete zomer, al haalde die het niet bij de laatste.

Tot mijn verbazing zijn er heel wat mensen, die totaal niet weten hoe ver de nieuwe school is gevorderd. Sommigen zijn er nog nooit omheen gelopen. Moet je toch eens doen! Het is een enorm werk, dat nu bijna voltooid is, al moeten er nog veel details afgewerkt worden.

Ik weet, dat ik steeds op dezelfde onderwerpen terug kom, maar voor ons, gewone nestbewoners zijn ze van groot belang. Zo staat Laarbruch nog steeds in de belangstelling. Er zijn weer contacten met Den Haag over de verdragen, zoals die voor Duitsland en voor Nederland gelden, over de protesten, die nog steeds niet bestudeerd en behandeld zijn door de Duitse rechterlijke macht, kortom: het rommelt nog in de lucht. Onweer op komst!

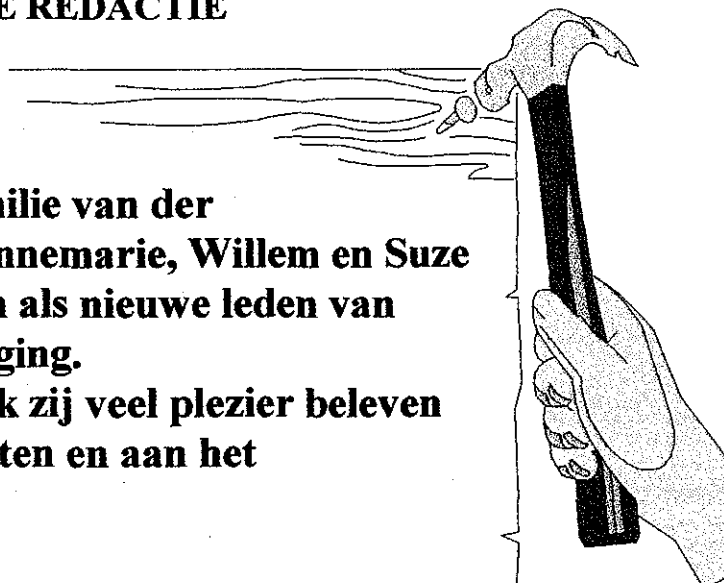
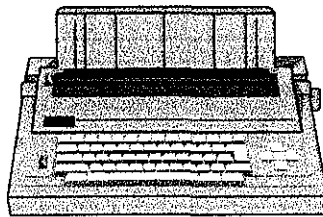
Belangrijker zijn voor de Nestberichtklanten de Nieuwtjes van de Vereniging over de afgelopen en komende activiteiten, over de inhoud van de nieuwe Pen wat er nog meer te melden is.

Je komt alles te weten, als je doorleest!

DE REDACTIE

Wij heten de Familie van der Maazen, Theo, Annemarie, Willem en Suze van harte welkom als nieuwe leden van onze buurtvereniging.

Wij hopen dat ook zij veel plezier beleven aan onze activiteiten en aan het buurtgevoel.

In dit nummer o.a.

Voorwoord

Prikbord

Verslag fietstocht

Brief uit de gevangenis

De streekroman

Verslag speeltuin

Nederlandse taal

Ik geef de pen aan

Bingo 2003

Opgave Bingo

Colofon

Redactie adres
Huub van Zuylen
Jozef Israëlstraat 11

Redactie
Huub van Zuylen
Klaas Groot

Volgende nummer

Het eerstvolgende
nummer (6-5) verschijnt
dec 2003

Kopij

Uiterlijke inleverdatum
van kopij

Vr. 12 dec. 2003

Verlag fietstocht

Buurtfeest

Wat was het een mooie dag, het weer zat mee en we hadden een prachtige fietstocht.

Zo kom je nog eens op plaatsen waar je nog nooit geweest bent (zo dicht bij huis)!

We hadden een gezellig clubje met fietsen, veel gelachen en dan ook nog de eerste prijs winnen, da's leuk.

Agnes

Fietstocht 2003

Zaterdag 7 juli was het dan weer zo ver, de jaarlijkse fietstocht.

Dit keer werd hij door Wilbert en Roger uitgezet. Omstreeks half twee werd de Jacob Marisstraat gevuld met fietsers die mee wilden doen met de fietstocht van Het Schildersnest.

Toen iedereen er was, gingen we gezamenlijk naar het pont Bergen wel passen en meten. Enkelen moesten op de klep van de pont, waar sommigen het niet op hadden.

Toen we aan de andere kant gekomen waren, werden er groepen gemaakt, welke om beurten vertrokken. Onze groep vertok als vijfde. Onderweg werden er verschillende vragen gesteld, er zaten enkele vrij pittige bij. Ook moesten we geblinddoekt aan een paar flesjes ruiken en zeggen wat er in zat, dat viel niet mee.

De tocht leidde door de Groeningse bossen, Vierlingsbeek, Overloon en de Smakt.

Er werd veel gepraat en gelachen. Het was een geslaagde middag.

Op naar de volgende fietstocht in 2004.

Roy en Peter.

Brief uit de gevangenis

Een oude vader schrijft aan zijn eigen zoon, die in de gevangenis zit.

Beste Frans,

Ik zal dit jaar in mijn moestuin geen aardappelen en groenten kunnen planten.

Ik heb het geprobeerd, maar het spitten valt me zwaar.

Gewoonlijk hielp jij me daarbij, maar ja.....

“groeten van je vader”

Een paar dagen later, antwoord uit de gevangenis;

“Beste Pa,

Spit in hemelsnaam niet in de moestuin. Daar heb ik de lijken begraven.”

Groetjes, Frans.

Als gevolg van de censuur op de gevangenisbriefwisseling, staan een paar dagen later recherche en lokale politie aan het huis van de oude man, en graven en spitten de hele tuin ondersteboven, op zoek naar de lijken. Er wordt niets gevonden, de politiemensen verontschuldigen zich bij de man en vertrekken.

Dag later, opnieuw een brief uit de gevangenis;

“hallo Pa,

Blij met de tuin?

Groetjes, Frans

Jos

De streekroman

Ik heb de laatste tijd weer eens wat streekromans gelezen. Vaak wordt een streekroman een boerenroman genoemd, maar dat is lang niet altijd juist. Boerenroman doet denken aan de ouderwetse verhalen over de norse boer, de hard werkende boerin, verzwakt door het krijgen van haar 10 kinderen en het zware landwerk, de jonge knecht en de stevige meid. Dan krijgen we de knecht en de meid, de boer en de meid, de knecht tegen de boer, vechten, brand in de boerderij en ga zo maar door.

Maar er zijn ook streekromans waarin geen boer voorkomt.

Een streekroman is een verhaal, dat zich afspeelt buiten de grote stad in Vlaanderen of in Nederland. Een andere naam voor deze soort roman is regionale roman. Ze ontstond in Vlaanderen, zo omstreeks 1830 en verscheen rond 1900 in Nederland. In die tijd was de industrialisatie begonnen, er verschenen fabrieken, waarin de arbeiders van zonsopgang tot zonsondergang in donkere, ongezonde fabriekshallen zaten opgesloten. Daardoor ontstond een soort verheerlijking van het plattelandleven. Boeren en dorpingen leefden dicht bij de prachtige, vrije natuur en waren kerngezonde, sterke mensen, die genoten van hun schitterende leefomgeving. Dat die gezonde boer op z'n 40° krom van de reumatiek was en versleten, dat de flinke boerenkinderen door het gezonde eten van veel spek en bonen ondervoed waren en dat tbc een veel voorkomende ziekte was, wisten ze in de grote steden niet.

Goed, de streekromans werden graag gelezen. In een goede streekroman leer je de zeden en gewoonten en bepaalde gebruiken van een bepaalde streek kennen, de folklore dus. Interessant was ook, dat het verhaal in het dialect van de streek was geschreven. Dat klopt natuurlijk niet. Een schrijver wil gelezen worden en wil, dat zijn boeken verkocht worden. Als hij nu echt voor 100% in zijn dialect schrijft, zijn er maar weinig lezers, die zijn roman begrijpen. Hij bedenkt dus alles in zijn dialect, schrijft het op in algemeen Nederlands en voegt wat woorden en taalelementen uit zijn streektaal toe. Zo is het net echt.

Er zijn zoveel streekromans, dat ik er maar een paar noem. Bovendien hoor je de oude schrijvers en hun boeken eigenlijk nooit meer noemen. Jammer! Ik denk aan Bartje, van Anne de Vries, aan Dorp aan de Rivier van Antoon Coolen, waarin de dokter Van Taeke, een ruwe vent, die alles voor zijn patiënten overheeft, de hoofdpersoon is. Hendrik Wiegersma, de beroemde arts en schilder uit Deurne, wiens huis nu een museum is, heeft model voor hem gestaan, evenals voor dokter Edmund Angelino in Help de dokter verzuipt van Toon Kortooms. Echt Vlaams zijn De Witte van Ernest Claes en De Oogst van Stijn Streuvels. In 1914, midden in de eerste wereldoorlog, was Felix Timmermans zo blij, dat hij genezen was van een gevaarlijke ziekte, dat hij een boek schreef, dat een rel veroorzaakte: de roman Pallieter was als het ware een explosie van

levensvreugde en één eindeloos genieten van de pracht van de natuur. Pallieter, die zijn naam 's morgens vroeg in de sneeuw piest en wiens levensspreuk is "carpe diem", pluk de dag, of, zoals hij zegt: "melk de dag" en die leeft in een wereld van goedheid, plezier en geluk met Marieke, zijn verloofde, Charlot, die het huishouden doet, Loebas, de hond, Petrus, de ooievaar, Lucifer, de geitebok, Fille de schildpad, en Beiaard het paard. Er komt een uitgebreide feestmaaltijd in voor, die doet denken aan de schilderijen van Pieter Breughel. Zo'n uitbundig boek in zulke sombere tijden? Schande! (Maar wel leuk!)

Ik besluit met het noemen van de roman die ons heel indrukwekkend het Vlaamse volksleven vóór, tijdens en na de tweede wereldoorlog leert kennen: Het Verdriet van Vaanderen van Hugo Claus. In mijn wilde enthousiasme is het een te grote opsomming geworden, maar in de bibliotheek is alles vast wel terug te vinden.

Klaas

Verlag speeltuin

Hallo buurluitjes,

Hier een berichtje vanuit speeltuin "Hemelrijk" te Volkel.

Het is zaterdag, 6 september, en het regent een beetje. Daarom besluiten wij in de auto te stappen en naar Volkel te rijden.

Het is hier namelijk erg leuk: hoge glijbanen, springkussens, midgetgolfbaan, ballenbakken en voor de kleintjes ook nog leuke botsauto's en dit alles overdekt. Dus: laat maar regenen buiten. Maar als het droog wordt, gaan we lekker buiten schommelen, glijden, fietsen en in de helikopter spelen.

Van dat gespeel hebben we allemaal veel honger gekregen en gelukkig hebben ze hier heerlijke frietjes en limonade.

Onze nieuwe buurtgasten, Willem en Suze, vermaken zich ook prima in de speeltuin.

Om kwart over vijf gaan we met z'n allen weer terug naar huis en we kunnen met z'n allen terug kijken op een geweldige dag.

Groetjes van Dirk Simons en graag tot volgend jaar!

Waarom Nederlands niet moeilijk is

Nederlands lijkt voor velen erg moeilijk, maar och:

Vlgones een oznrdeek op een Eglnese uvinretsiet mkaat het neit uit in wkkee vloogdre de ltteers in een wrood saatin, het einge wat blegnaijrk is is dat de eretse en de ltaatste ltteer op de jiuitse patals saatin.

De rset van de ltteers mgoen wllikueirg gpletaast wdoren en je knut vrelvogens gwoeon lzeen wat er saatt.

Dit kmot odmat we neit ekle ltteer op zcih lzeen maar het wrood als gheeel.

En daar maken onderwijsmensen zich nu zo druk om!

Jos

IK GEEF DE PEN AAN

Bianca en Danny, bedankt voor het doorgeven van de pen.

Hier een stukje van de Jacob Ruysdaelstraat 3. Mijn naam is Agnes de Jonge. Ik ben geboren in Arnhem, maar ben toen ik 1 jaar was, in Bergen komen wonen, dus ik voel me een echte Bergse.

Ik werk 20 uur in de week bij Koppes Metaal in Bergen, waar ik elke dag weer graag ga werken.

Mijn grootste vrijwillige ik al 13 jaar bij zit.

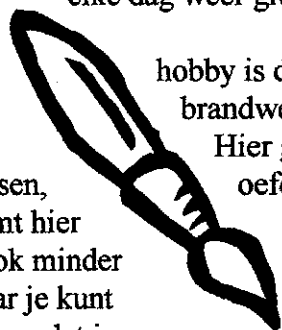
tijd in zitten: cursussen, en uitrukken. Je komt hier leuke, maar soms ook minder dingen te staan, maar je kunt mens of dier helpen en dat is dankbaar werk.

Mijn naam is Theo van den Biggelaar. De meeste buurtbewoners kennen mij wel, maar in dit berichtje geef ik een kleine uiteenzetting van hoe mijn levensverhaal globaal in elkaar zit.

Ik ben geboren in Horssen bij Wychen en na drie jaar verhuisd naar Cuyck. De volgende verhuizing was naar Oeffelt. In deze plaats heb ik een café gerund.

In 1988 heb ik Agnes leren kennen en ben ik in Bergen komen wonen.

Mijn beroep is magazijn-expeditiemanager en ik ben werkzaam bij het centraal distributiecentrum van J. Linders te Bergen.

hobby is de brandweer, waar Hier gaat veel oefeningen, voor leuke altijd

Mijn hobby's zijn volleybal en de brandweer. Bij de brandweer ben ik al 25 jaar.

Zo, dat was het in hoofdlijnen. Tot ziens in de buurt of bij de buurtactiviteiten!

Bij deze willen wij de pen in de straat houden en wel bij Martien en Lia Omen.

Groetjes, Theo en Agnes!

Bingoavond 2003

Beste leden,

Wederom is er beslag gelegd op leuke en aantrekkelijke prijzen, en zijn de voorbereidingen in volle gang om er een gezellige avond van te maken. Ook de inmiddels beruchte vragenronde is weer in voorbereiding.

Jullie opgave is echter wel noodzakelijk!!!

Geef U dus op middels de opgavenstrook om er zeker van te zijn dat U met een (of meerdere) prijzen huiswaarts keert.

Gaarne de opgavenstrook inleveren voor 14 oktober 2003 bij:

Jos Remmen Pieter de Hooghstraat 11.

Aangezien de verhuizing vanaf de huidige locatie aan de van Bergenstraat naar de nieuwe brede school in volle gang is, kunnen we geen gebruik maken van beide locaties.

Het groene kruis heeft onze vereniging echter de helpende hand toegereikt en hierdoor vindt de bingoavond plaats in:

Het groene kruisgebouw aan het Rembrandtplein.

Op 17 oktober 2003 vanaf 20.00 uur

De bingokaarten kosten € 0,75 per stuk en er zullen drie ronden gespeeld worden.

De prijs van een consumptie is € 0,75

Vergeet niet om een pen mee te nemen, maar zeker een goed humeur.

Ik hoop op jullie talrijke aanwezigheid!!

Tot dan.

Jos Remmen